

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ... ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ

Ἐδημοσιεύθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἧς κρίνονται αἱ ὑποβληθεῖσαι ἱστορίαι, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς τὸ πνευματικὸν μονοπώλιον πρὸς μόρφωσιν τῶν νέων. Συλλέξαντες τοὺς ἐπομένους μαργαρίτας παραδίδομεν εἰς πάντα διὰ τὴν μάθη ὄχι πλέον ἱστορίαν, ἀλλὰ πῶς γράφεται αὕτη καὶ πῶς εἶνε γνωστὴ εἰς τοὺς γυμνασιαρχὰς καὶ τοὺς καθηγητὰς οἱ ὅποιοι διηγωνίσθησαν διὰ τὸ μονοπώλιον τῆς ἱστορικῆς σοφίας :

*

« Ἡ γλῶσσα τῶν Σινῶν συνιστάμενη οὐχὶ ἐκ τῆς ἐνώσεως στοιχείων ἢ συλλαβῶν, ἀλλ' ἐκ σημείων ἢ εἰκόνων, εἶναι τι λογικῶς ἀκατάληπτον καὶ φυσικῶς ἀδύνατον ».

*

« Ἡ ἰταλικὴ χερσόνησος καθήκει (ὦ !!!) πρὸς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἐν σχήματι κορμοῦ δρυὸς περιβρεχομένη πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θάλασσης... »

*

« Ἡ Ἰταλία διατέμνεται ὑπὸ δύο μεγάλων σειρῶν ὄρεων, τῶν Ἄλπεων καὶ τῶν Ἀπεννίνων ».

*

« Ὁ Δονάρος ἦτο κύριος τῆς βροντῆς καὶ τῆς ἀστραπῆς καὶ ἐπομένως τοῦ καιροῦ καὶ τῆς εὐφορίας ».

*

« Οἱ Γερμανοὶ ἐμάχοντο κεκαλυμμένοι δι' ὑψηλῶν καὶ ὄλον τὸ σῶμα σκεπαζούσων εὐρέων σανίδων ».

*

« Ὁ Τάκιτος περιγράφει τὴν λατρείαν τῆς Ἐρθῆς ἐπὶ τινος νήσου τοῦ Ὠκεανοῦ ἐν τῇ ἀνατολικῇ παραλίᾳ τοῦ Ὀλστίνου ». Νῆσος κειμένη ἐν παραλίᾳ εἶναι τι βεβχίως δυσεξήγητον. Τί ὅμως νομίζετε ὅτι εἶναι τὸ Ὀλστίνον τοῦτο ; τὸ Ostsee, ἢ Βαλτικὴ δηλ. θάλασσα καὶ οὐδὲν ἄλλο.

*

« Ὁ Δουξ Φραγκίσκος Γούσιος κατώρθωσε νὰ προσεταιρισθῇ τὸν ἐξ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐμπειρον στρατηγόν ». Πόλεις καὶ κῶμαι ὀνομαζόμεναι Ἁγιος Ἀνδρέας ὑπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ πολλάι, πρὸς ταύτας ὅμως οὐδὲν ἔχει κοινὸν τὸ προκείμενον Saint-André, ὄνομα ὄν ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ τόπου.

*

« Τὸν Ἑρρίκον (τῆς Ναυάρρας) εἶχε μνηστευθῆ ἡ θυγάτηρ τῆς βασιλείσσης Μαργαρίτα ». Βασίλισσα τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτο ἡ θυγάτηρ τοῦ αὐτοκράτορος Μαξιμιλιανοῦ Ἐλισάβεθ ἡ Αὐστριακὴ, ἣτις δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι μήτηρ τῆς Μαργαρίτας διὰ τὸν λόγον ὅτι ἀπέθανεν ἄτεκνος. Ἀλλ' οὐδ' ἡ Μαργαρίτα ἦτο τότε μνηστὴ, ἀλλ' ἤδη σύζυγος τοῦ Ἑρρίκου.

*

« Ἐκεῖθεν (οἱ ἀρματωλοὶ) χωόμενοι τὴν καρδίαν καὶ μένεα ἐκδικήσεως πνέοντες κατήρχοντο ὡς μελανκί νεφέ-

λαι κατὰ τῶν δυναστευόντων τουρκικῶν ὄρδων, ὅπως ἐνσκήψωσιν αὐτοῖς τὸν Κεραυνὸν τῆς Νεμέσεως ».

*

« Ἐντεῦθεν ἠδυνήθη νὰ πλημμυρήσῃ ὡς χεῖμαρος ἀκατάσχετος... καὶ νὰ κατακυλίσῃ ὑπὸ τὸν θόλον αὐτοῦ βεῦμα τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν καὶ νὰ τελευτώσῃ ὑπὸ τὸ θολὸν αὐτοῦ κράτος λαοὺς ἀναριθμήτους καὶ χώρας ἀχανεῖς ».

*

« Ἐν τοῖς στέρνοις τοῦ Βελισσαρίου ἐπαλλε καρδία νεάζουσα, ὑπὸ τὰ σκιρτήματα τῆς ὁποίας ἐκλαγξεν ὁ περιβληθεὶς ὄπλισμός τοῦ γηραιοῦ παλαιάρχου ».

*

« Φάσμα φοβερὸν ὡς ζοφερὸν νέφος ἀνεγερθὲν ἀπὸ τῶν ἐνδοτέρων τῆς Ἀραβίας ἐπεκρεμάσθη ἐπὶ τῶν ἐντεῦθεν χωρῶν, ἐπεσκίασε καὶ ἐθάμβωσε τοῦ Ἑλληνος ἥρωος τὴν δόξαν... ὡς φῶς φθινοῦσης σελήνης καὶ ἐξήγειρεν ὀπισθεν φοβερὰν κταιγίδα, ἣτις ἐπελθοῦσα ὡς καυστικὸς λιψὸς ἀπὸ τὰς κυστικὰς τῆς Ἀραβίας στέππας ἔμελλε νὰ μακρῆν πρόρριζα τὸ ἀγλαόκαρπον τῆς ἐλληνικῆς ἐλευθερίας δένδρον καὶ ὑπὸ τὸν λαῦρον συρμὸν αὐτῆς νὰ συμπαρασύρῃ πόλεις καὶ λαοὺς καὶ πᾶσαν ἀγαθὴν βλάστησιν τῶν σπερμάτων τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς μεγαλουργοῦ ἐλληνικῆς ἐλευθερίας. Τὸ φάσμα τοῦτο ἦτο ὁ προφήτης Μωάμεθ, » (ὅστις δυστυχῶς δὲν ἦτο φάσμα).

*

« Δὲν ἠδυνήθη μὲν νὰ μετοχετεύσῃ καὶ τῆς Κασταλίας τὰ κύματα καὶ τὰ διακυγῆ βεῖθρα τοῦ Ἰλισσοῦ, οὐδὲ νὰ μεταφυτεύσῃ τὰς θαλαρᾶς δάφνας τοῦ Ἑλικῶνος καὶ τοῦ Παρνασοῦ, ἀλλ' ἐσχυσεν ἵνα ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ὑπερισχύσῃ... καὶ δι' αὐτῆς μεταλαμπαδεύωνται αἰσθήματα καὶ τρόποι ἐλληνοπρεπέστεροι ».

*

« Τὸ φύσει μοχθηρὸν τοῦτο ἀνθρώπιον (ὁ Εὐτρόπιος) ἐστερημένον τυγχάνον τῶν ἀνδρικῶν δώρων τῆς φύσεως... »

Διὰ τὸ ἀκριβές

Ραινεσχιῆτη

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΝ

(Στίχοι τοῦ... Καρίως.)

Τὴν γέννησί σου ἦτο δευατὸ
νὰ βλέπαμε ἀδιαφόρως,
ἀφοῦ ἔστο ἔνομά σου εἶνε γραφτό,
πῶς πάλι μῆκε κι' ἄλλος... φ ὀ ρ ο ς ;

Τσοπαρ ὡς Γάτος
ὀλιγομελῆ, οἰκογένεια